

بابک خان قلی

خواننده

مارادونا وار

برای لحظه‌ای رافائله کوتولوها Raffaele Cutolo کاموراها Camorra / فساد نظام‌مند و شمال صنعتی و جنوب غمگین ایتالیا و فقر دامن‌گیر و گسترش یافته را فراموش کنید و تماما چشم شوید و با تیزترین گوش، نت به نت خودتان را کوک کنید. این وصف‌العیشی است از عواطف و احساساتِ هفتاد هزار ناپلی در حال کامل و امروزِ روز میلیون‌ها عاشق فوتبال در حال استمراری.

توقف در اکنون و سیر در رهاشدگی.
آنجا که «یونگ» آنرا بازگشت به «خودِ اولیه» می‌نامد. انسانی که هنوز بین بدن و جهان مرزی نکشیده است.
مثل کودکی که درکی از محیط پیرامون خود ندارد و شروع به رقصیدن میکند توأمان که در آینه‌ی روبرو، یاغی و پیشرو انعکاس داده می‌شود.

«تارانتلایی» مُدرن طوری که جویپتر و ونوس هم‌به رقص می‌افتند و دست چپشان را به نشانه‌ی سلام برای خدایی زمینی، بالا می‌آورند.

طوری که توپ را به ژوست‌ترین حالت در اوج بنوازی و غلط زنان فواصل مختلف را طی کند و با هارمونی متناسبی، دی کرشندو وار در ناحیه عطفِ زمینی سبز با کادانسی دلچسب کنترل شود و در آغوش آرام بگیرد. رقص ضربدرِ موسیقی به توانِ آنا‌رشیسم.